

HAKİMİYYET

HATİME

Kur'an elde, Peygamber (s.a.v.) önde; mü'min, talimatını Kur'an'dan, tatbikatını Peygamber'den alandır ve almalıdır. Bu noktadan hareketle:

1- Esbab-ı ilim (yani ilim elde etmenin yolları); havass-ı selime (beş duyu organı), haber-i sadık (mütevâtir haberler ile peygamberlerin haberleri) ve akl-i selim.

Kur'an'a göre insanoğlu, kat'î ve sahih mâlumâtı, işte bu üç yoldan elde etmekte; kâinatın mahluk (), Allah Teala'nın halık () olduğu kararını vermekte, yaratanın; zat , sıfat ve e'ali, eşi, ortağı ve benzeri olmadığına ve olamayacağına, hâkimîyyetin O'na mahsus bir keyfiyyet olduğuna inanmakta, kabul ve tasdik etmektedir.

2- Tevhid ve Tevhid inancı:

Evet; işte bütün bunları kabul Tevhid'dir, Tevhid inancıdır ve mü'minleşmedir; aksi ise, aksini iddia ise şirkleşme ve kâfirleşmedir.

Binaenaleyh, mü'minleşen ve imanını muhafaza eden o kimsedir ki, onun her hali ve her yönü Tevhid'dir, Tevhid denizidir; Şeriat'tır! Bir başka ifade ile; mü'min bilir ve inanır ki, Tevhid Kur'an'ın özü, Şeriat'ın ise teferruatıdır, dalı ve budağıdır. Daha başka bir tabirle; anayasası Kur'an, kanunu Şeriat, devleti İslam'dır. Bu itibarlardır ki, müslümanın evinde Kur'an, mahkemesinde Kur'an, mektebinde Kur'an, üniversitesinde Kur'an, basınında Kur'an, devletinde Kur'an vardır ve yegâne söz sahibidir. O halde müslümanın evinde, mektebinde, mahkemesinde, üniver-sitesinde, basınında ve devletinde şirk yoktur; tağut yoktur, put yoktur; Selanikli Kemal yoktur ve olamaz; olursa Tevhid kalmaz, iman kalmaz, İslam kalmaz, Şeriat kalmaz ve nihayet Kur'an kalmaz!..

Yukarıda da gördünüz; İslam Dini'nin temelini (98) bombayı koyan put Kemal'dir. Devam ettirenler ise kemalistlerdir, partilerdir. Bu arada Anıtkabir'e gidip saygı duruşu yapan, „Laiklik dinin şemsiyesidir, laiklik din hürriyetidir; Atatürk sağ olsaydı bizim partimizde yer alırdı...“ diyen Ecevit'ler, İnönü'ler, Demirel'ler, Karayalçın'lar, Erbakan'lar ve daha benzerleri!..

Maide ayetlerini yeniden gözden geçirme:

„Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse, onlar kâfirlerin ta kendileridir.“

„... Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse onlar zalimlerin ta kendileridir.“

„... Kim Allah'ın indirdikleriyle hükmetmezse, onlar fasıkların ta kendileridir.“ (Maide, 44, 45 ve 47)

„Küfür altı bir küfürdür.“ (İbni Abbas'tan rivayet)

Tefsir ve tahlil:

Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenleri tekfir etme yoluna gitmemenin üç şartı vardır:

1- Kişinin; zahiren ve batınen (yani lisanen ve kalben) Allah ve Resulü'nün hükümlerini kabul ve tasdik etmesi; öyle ki, Allah ve Resulü'nden gelen tek bir hükmü kabul etmediği takdirde kâfir ve mürted olur.

2- Kendisine arz ve takdim edilen mesele hakkında Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmediğinden dolayı kendisinin günahkâr olduğunu ve bu arada Allah'ın hükmünün isabetli, kendisinin verdiği hükmün ise hatalı olduğunu kabul ve teslim etmesi!.. Şayet lisan-ı hal veya lisan-ı kal ile kendisinin verdiği hüküm ve kararların daha isabetli veya en azından Allah'ın hükmüne müsavi olduğunu veya geçmiş zamanlarda Şeriat'ın hükmü geçerli ve daha elverişli olmuş ise de artık bugün geçerliliğini kaybetmiştir, der veyahut da Şeriat'ın hükmünün her zaman geçerli olduğunu ve fakat kendisi için de münasib gördüğü şekilde hüküm ve karar vermesinin caiz olduğunu kabul ediyor. İşte bunlardan, bu şıklardan herhangi birini veya birkaçını kabul ettiği takdirde dinden çıkmış ve mürted olmuş olur.

3- Bahis mevzuu hüküm, belli ve muayyen vak'alarda olmuş; yani umumileşmemiş, genelleşmemiş ve resmîyet kesbedip kanunlaşmamıştır.

Ve işte bu, öyle ince bir noktadır ki, asrın ulemasının çoğunun gözünden kaçmıştır. Zira küllî ve umumî yani istisna kabul etmeyen kaziyeler ve davalar hakkında hüküm verme ve kanun koyma ancak Rabb'ülâlemin'e mahsustur; onlara kimse el süremez! Şöyle ki biri çıkıp işte bu çeşit küllî ve umumî mevzularda Allah'ın indirdiğinin gayrisiyle hükmederse kâfir ve mürted olmasında şüphe yoktur. Velev ki, kendi hükmünün hatalı, dolayısıyla günahkâr olduğunu kabul ve itiraf etse de!..

Buna bir misal verelim:

Hâkimin birisine bir hırsız getirildi. O hâkim, hırsızlık yapmanın haram olduğuna karar verdi. Cezası elinin kesilmesidir, dedi. Fakat o hırsız hakkında, yukarıda geçen sebepleri nazar-i itibara alarak, elinin kesilmesiyle hükmetmedi de mesela: Sopa cezası veya hapis cezası verdi ve bu şekilde onu cezalandırdı. İşte bu adamın verdiği bu karar kendisini küfre götürmez, zalim ve fasık yapar. Zira bu husus, belli şartlara bağlıdır. Bu şartların dışına çıkkıldığı takdirde şer'i hüküm değişmez; elinin kesilmesiyle hükmünü ve kararını verir. Ve işte böyle hâkimler hakkında „Küfür altı bir küfürdür“ sözü

söylenmiştir.

İki prensip:

1- Umumî olan ve ilan edilmiş bulunan nizam, Allah'ın gönderdiği Şeriat nizamıdır. Ve her halükârda Şeriat nizamıyla hükmetmesi gerekirken hususî sebepleri nazar-i itibara alarak Şeriat'ın hilafına hüküm vermesi kendisini küfre götürmez, dinden çıkarmaz, ancak zalim ve fasık yapar. İşte prensibin birisi bu!..

2- Ama insanlar tarafından ortaya atılan esaslar, teklif ve talepler, Türkiye'de olduğu gibi, umumîleşir, kanunlaşır, resmiyet kesbeder, Şeriat'ın hilafına olmasına rağmen ilan edilirse, işte böyle kanunlarla hüküm vermek, ister az olsun, ister çok olsun, cahiliyyet olur; cahiliyyet hükümlerini talep olur. Ve nihayet kulun yaptığı kanunlarla Allah'ın gönderdiği ve indirdiği Şeriat kanunlarını değiştirme olur; onların yerine koyma olur ki, işte bu insanı dinden, İslam'dan çıkarmış, küfre düşürmüştür.

Mevzuun izahı yolunda bir başka misal:

Yukarıda Sahih-i Müslim'de beyan edildiği üzere, Tevrat'ta zina hakkındaki hüküm recimdi. Yahudiler başlangıçta buna göre hükmederlerdi. Lakin yahudiler zamanla buna muhalefet ettiler de zina suçunu işleyenler eşraftan ise, onlara recim cezasını uygulamadılar. Zamanla zina eşraf arasında çoğaldı. Bunun üzerine yahudi uleması bir araya gelip şöyle bir karara vardılar ve dediler ki, recmi kaldıralım da tahmim ve celd cezasını istisnasız herkese uygulayalım!.. İşte böyle dediler ve bunu kendi aralarında kabul edip umumî kanun haline getirdiler. Ve hatta Allah Resulü'ne adam gönderdiler ve tenbih ettiler: „**Muhammed size tahmim ve celdle emrederse onu alın, yok recimle hükmederse onu kabul etmeyin...**“ tavsiyesinde de bulundular. İşte bunun üzerine Maide Suresi'nin mezkur ayetleri nazil oldu.

Önemine binaen tekrar ediyorum: Yahudiler, Allah Teala'nın Tevrat'taki recim hükmüyle amel etmeyip onun yerine „Tahmim ve celd“ hükmünü getirdiler ve bunu umumileştirip kanunlaştırdılar ve artık herkese, bu ceza şeklini tatbik ettiler ve sonunda mesele hususî olmaktan çıkıp resmen ve alenen kanun haline geldi. Bir cümle ile; recim hükmü kalktı, yerini kendilerinin uydurdukları kanun almış oldu. Ve bundan böyle mahkemelerinin verdikleri kararlar hep bu istikamette oldu ve netice ne oldu? Gelen Maide ayetleri bunlara: „**Kâfir**“ dedi, „**Zalim**“ dedi, „**Fasık**“ dedi!..

Kur'an'ın hükmü umumîdir:

„**El-cezaü min cinsil amel**“ kaidesinde fail işlediği suça göre ceza görür. Ve bu aynı zamanda Kur'an'ın bir hükmüdür. Ve yine İslam'da şöyle bir kaide vardır: „**İtibar sebebin hususuna değil, lafzın umumudur.**“

Sizler; işte bu ve daha benzeri nice kaide ve nasları nazar-i itibara aldığınız takdirde şu kesin hükme varırsınız ve dersiniz ki:

Maide ayetleri ve benzeri ayetler; sadece Tevrat'taki Allah'ın Şeriat hükümlerini kaldırıp kendi heva ve heveslerine göre kanun koyan yahudilerin kâfir, zalim, fasık olduklarını ilan etmekle kalmamış, aynı zamanda

bu şenaatı ve bu melaneti irtikâb eden ümmetlere de şamildir. Ve bu arada kitaplarının hükümlerini değiştirmede, Şeriat nizamını kaldırıp yerine kendi kafalarına göre kanunlar getirmede yahudilerin yoluna giden kemalistlerin de aynı kefedede tartılacakları ve aynı hükme tabi olacaklarında şüphe yoktur. Yani bunlar da yahudiler gibi kâfir olmuşlardır, zalim olmuşlardır, fasık olmuşlardır. Hatta kemalistler o hususta yahudilerden daha beterdirler. Çünkü, yahudiler Tevrat Şeriat'ının nihayet birkaç hükmünü değiştirmişlerdi, bunlar ise Kur'an Şeriat'ının tümünü kaldırmışlar, yerlerine küfrün kâfirin kanunlarını getirmişler ve bu da yetmemiş gibi Şeriat'tan bahsetmeyi suç saymışlar ve en ağır cezalarla ceza vermek üzere özel mahkemeler bile kurmuşlardır.

Yahudiler ve kemalistler:

Bu iki zihniyet İsrailoğulları'yla (Kemal ve kemalistler), Allah'ın nizamını tahrif ve tebdil etme yönünden, ilahî Şeriat'ı kaldırıp yerine kendi kafalarına göre kanunlar yapıp yürürlüğe koyma bakımından birbirlerine benzemektedirler, hatta kemalistler o babda yahudileri fersah fersah ileri geçmiş bulunmaktadırlar. Zira İslam Dini'nin temelini 98 tahrif bombası koyan Kemal ve kemalistlerdir; 1924 anayasasından „**Devletin dini İslam'dır maddesini**“ kaldırıp devleti dinsiz bırakan Kemal ve kemalistlerdir; yani bunlardır, dini dünyanın gündeminden kaldıran; bu arada aile hukukunu, miras hukukunu, ticaret hukukunu, mülkiyet hukukunu, vergi hukukunu lağvetmiş, sözünün edilmesini bile yasak etmiş olan kemalistlerdir. Ve yine bu arada İslam dinine taban tabana zıt olan demokrasiyi, laik düzeni ve partiler sistemini getirmek suretiyle de dini ikiye ayırmış, „Din ayrı, devleti ayrı“ demekle de dine, Kur'an'a, Allah ve Peygamber'e iftira etmişler ve neticede dini devletsiz, devleti dinsiz bırakmışlardır.

Üç tenbih:

1- Birçok ihtimaller arasından küfür olmayanı tercih:

Evet bir ihtimal ademi küfür olursa tekfir etme yoluna gidilmez. Yani söylenen bir sözün veya yapılan bir hareketin mesela yüzde doksan dokuz ihtimali küfür, bir ihtimali ise küfür değildir. Müftüye düşen, o bir ihtimale bakarak tekfir etme yoluna gitmemektir. Bu, kitaplarımızda vardır. (Ezcümle Damad, cild 1, sf. 688)

Bugün yaşanan iki sistem, birbirinden kesin çizgilerle farklı ve zıd; birbirine karışma ihtimali yok; biri hak sistem diğeri batıl sistem; biri ilahî sistem diğeri beşerî sistem; biri kaynağını semadan alır diğeri ise yeryüzünden ve yeryüzü sakinlerinden alır; biri vahye dayanır diğeri ise insan kafasına dayanır; biri rahmanî diğeri şeytanî; biri Sur duvarının sağında diğeri solunda; iki kapı: Biri Tevhid kapısı diğeri şirk kapısı (müşrikleşmiş parti tüzüğü, müşrikleşmiş sandığa oy atma!..); biri Şeriat sistemi diğeri demokratik sistem; biri vahdet düzeni diğeri laik düzen; biri Peygamber metodu diğeri parti metodu; birinde „**Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız Allah'ındır**“ diğeri ise „**milletindir**“ ve nihayet biri müslümanların istediği ve uğrunda şehid olmayı cana minnet bildiği diğeri ise İslam düşmanlarının istediği!..

Bütün bu iki zıtlıklar, bu terslikler ve bu netlikler arasında

sizler kalkıp da ihtimaller mantığından bahsedecek, yüzde bir ihtimalden söz edecek, küfre gitmemiş diyeceksiniz. Şirkten kurtarma yolunda değil ki, yüzde bir ihtimal; binde bir ihtimal, milyonda bir ihtimal, milyarda bir ihtimal var mı ki!..

İsterseniz bir daha inceleyiniz, tekrar tekrar inceleyiniz, kılı kırk yararcasına inceleyiniz, şirkin hilafına milyarda bir ihtimal bulabilecek misiniz? İşte meydan! İşte dünyanın ilim ve fikir adamları ve işte hukukşinasları ve işte diyanet reisleri ve işte şeyhlik postuna oturanlar ve işte Lütfü Doğan'lar, Mehmet Kırkinci'lar, Fethullah Gülen'ler ve işte bütün bir dünya! Hep bir araya gelin de ihtimaller mantığından giderek kemalistleri, partileri, parti tüzüklerini yapanları, sandık başına gidip oy atanları müşrik olmaktan, cehennemlik olmaktan, mel'un ve merdud olmaktan kurtarın!.. Basın yoluyla kurtarabilirseniz kurtarın!..

Şunu peşin söyleyeyim: Bütün bir dünya da bir araya gelse cevap verip kurtaramazlar, kurtarmalarına imkân ve ihtimal yoktur; kurtuluşun ve kurtuluşun tek bir yolu vardır, ecel gelip çatmadan tevbe-i nasuh ile tevbe edip tevbe kapısından içeri girerek „**Sur duvarı**“nın sağ tarafına geçmeleridir.

Beş tenbih:

1. Tenbih: Demokrasi, laik düzen, kemalizm ve partililik birer küfr-i bevahtır. Yani kesin birer şirkindir; bir insan, hem müslüman hem demokrat olamaz; bir insan, hem müslüman hem laik düzeni kabul edemez; bir insan, hem müslüman hem kemalist olamaz; bir insan, hem müslüman hem partici olamaz!.. (Dünyayı Fesada Veren İki Put'u bir daha okuyun!..)

2. Tenbih: İyi niyyet; ne haramı helal kılar ne de insanı küfürden kurtarır! İyi niyyetle de yapılsa, haram yine haramdır, küfür yine küfürdür. (Batıl Kıyaslarla Batıl Sistemler İslam'a Mal Edilemez)

3. Tenbih: „**Küfre rıza küfürdür**“; „**Kişi sevdiğiyle beraberdir**“; „**Parti tüzüğünü yapanla demokrasinin sandığına oy atan arasında fark yoktur**“; „**Mahşerde herkes kendi lideriyle çağrılacaktır**...“ (İsra, 71; Ahzab, 66-68)

4. Tenbih: Bir damla neces, bir kazan suyu necislediği gibi, bir tek şirk meselesi de % 99'u Şeriat olan bir sistemi ifsat eder, Allah nezdinde kabul görmez, reddedilir. Yani sisteminizin yüzde doksan dokuzunu İslam'dan alacaksınız, yüzde birini de beşerî sistemlerden alacaksınız. Neticede sisteminiz batılı hakka karıştırma olur ve dolayısıyla şirk sistemi şeklini alır.

5. Tenbih: „**Hoca'nın fetvaları ağırdır**“ diyenler varmış!..

Cevabımız odur ki:

„Fetvanın ağır veya hafifi olmaz! Fetva ya hak olur ya da batıl! Ya doğru olur ya da yanlış!.. Doğru ise kabul ve teslim olunur; yanlış ise basın yoluyla cevap verilir!.. Bunun ötesinde üçüncü bir şık vardır ki, o da fitnedir, ordu bozanlıktır, lânete uğramaktır.

Allah Resulü (s.a.v.), Rabb'isinden rivayeten şöyle buyurur:

„**Ben, ortakların en hayırlısıyım (en zenginiyim);**

kim yaptığı amelde başkalarını bana ortak kılsa, ben (asla kabul etmem!..) şirk karışan ibadetlerden beriyim; hepsini ortağa reddederim!..“ (Rivayetleri çeşitli olan bu hadisi bilhassa Ahmed b. Hanbel, Müslim, Beyhakî kaydetmiştir)

Şirk karışan amel kabul görmeyip reddedilirse, akide ve imanı ilgilendiren şirk ve ortaklıkları artık siz düşünün; hiç kabul görür mü?.. Allah onu artık kulluğuna alıp „**Ey benim mü'min kulum!**..“ der mi? Hayır, asla! Artık böyleleri; müşrik yaşar, müşrik ölür, cenazeleri kılınmaz ve müşriklerle beraber ebedî cehennemi boylarlar!.. Demokrat kafalılar, laik kafalılar, kemalist kafalılar ve parti kafalılar hep bu kategoriye girmekte ve müşrik sayılmaktadırlar. Bunda kimsenin şüphesi olmasın! Zira bu kafada olanların hepsi Şeriat'ı reddetmektedirler! Vele ki, namaz kılsalar da, sabahlara kadar zikir yapıp tesbih çekseler de yine müşriktirler, yine müşriktirler! Ta ki, demokrasiyi de laik düzeni de kemalizmi de put Kemal'i de partililiği de terk edip tevbe-i nasuh ile tevbe etmedikçe, „**Tevhid**“ bayrağının altına girip „**İslam Devleti**“ni kabul etmedikçe!..

Tâbirler ve kaynaklar:

Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız Allah'a mahsustur.

Ayetler: Yusuf, 40; En'am, 57; Kasas, 70, 88; Yusuf, 67; En'am, 62; Gâfir, 12; Mümtehine, 10; Maide, 50, Ra'd, 41...

Hudud (Allah'ın koyduğu kanunlar): Mücadele, 5, 20, 22; Tevbe, 63; Nisa, 14; Bütün bu ayetler de kanun koyma işini Allah'a vermektedir.

Muhayyerlik yoktur; Allah ne demişse kanun odur: Kasas, 68; Ahzab, 36.

Rabb: Bir insan, kimin hüküm ve kanuniyle amel ederse onun rabbi o kimsedir: Tevbe, 31.

İlah: Bir insan, Allah'ın gönderdiği ve indirdiği kanunların dışında bir kimsenin veya kimselerin koydukları anayasa ve kanunlarla amel ederse, o insan, o kimseyi veya o kimseleri kendisine ilah edinmiştir. Ayetler: Kasas, 88; Hicir, 96; İsra, 22, 39; Mü'minun, 117; Furkan, 68; Şuara, 213; Sad, 5; Kaf, 26; Vezariyat, 51...

NOT:

1- Mevzuun önemine, günün ihtiyacının şiddetine binaen ve Kur'an-ı Kerim'in usul ve üslubuna ittibaen tekrarlar ve tatviller yapılmıştır.

2- Muhtelif başlıklar altındaki yazılar ek sayfalardadır.

Tebliğ ve dua bizden, tefvîk ve hidayet Rabb'imizden!

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6